

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra MESSIAS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 132. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680122853360/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— En Sne Tusind! sagde Fog uden at dreje Hovedet.

Fog og Klein og Jansen stod stuvet fast midt inde i Menneskemylret. Rundt om dem, foran dem og bag dem, til alle Sider var Hoved ved Hoved. Og midt i denne brede Sø af sorte Hatte og lysende Ansigter, lidt fremme foran de to Russer og den lange Maler, løftede Tribunen sig i Vejret som en stor firkantet Træe, overhængt med rødt Klæde og med et Hegn af Bannere og Flag om sig.

Det var 5te Juni; og hele dette summende Menneskemylr Staden Kjøbenhavns-Venstre.

— Flyt dig lidt, Fog! jeg maa staa, saa jeg kan se over paa Slotsskrænten, ellers kvæles jeg. Den ser saa dejlig grøn og kølig ud. Hvem der havde en Bid af Skyggen under de store Træer derovre! sagde Jansen og skubbede sig lidt længere til venstre.

— Bare den Sol snart vilde stikke ned! ønskede Fog og trak den bløde graa Filtlap, han bar som Hat, helt frem over Næsen.

Omme bag Mylret stod Slotsbakken med Frederiksberg Haves tunge, gamle Træer paa sin Ryg. Der var Sol over Kronerne, men inde under dem, nede mellem Stammerne dyb Skygge, og bag Stammerne og Skyggen skinnende hvide Stumper af Slottets kalkede Mure.

— Herrejemi! puh!

— Har I læst Sangen?

— Hostrups?

— Nej Eriksens!

— Lad os se paa den.

Jansen halede et skævt sammenlagt Stykke Papir op af Brystlommen.

— Bravo! Bravo! Hurra! Frode Jensen leve! brølede det rundt om dem. Den stille, kogende Summen var i et Nu samlet som i én raabende Vorherrerøst.

Oppe paa Talerstolen havde Frode Jensens lille svære Skik-